

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2011/99/ES

(2011. gada 13. decembris)

par Eiropas aizsardzības rīkojumu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

nemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un it īpaši tā 82. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktu,

nemot vērā Beļģijas Karalistes, Bulgārijas Republikas, Igaunijas Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas, Ungārijas Republikas, Polijas Republikas, Portugāles Republikas, Rumānijas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes iniciatīvu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Savienība ir sev izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

(2) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 82. panta 1. punktā ir noteikts, ka Savienības tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās pamatojas uz tiesas spriedumu un lēmumu savstarpējas atzīšanas principu.

(3) Saskaņā ar "Stokholmas programmu – atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā" ⁽²⁾ savstarpējai atzīšanai būtu jāattiecas uz visiem tiesas spriedumu un nolēmumu veidiem, kuri – atkarībā no tiesību sistēmas – var būt pieņemti krimināllietās vai administratīvās lietās. Tā arī aicina Komisiju un dalībvalstis izskatīt to, kā uzlabot tiesību aktus un praktiskus atbalsta pasākumus, lai aizsargātu cietušos. Programmā arī norādīts, ka noziegumos cietušajiem var piedāvāt īpašus aizsardzības pasākumus, kam vajadzētu būt spēkā visā Savienībā. Šī direktīva ir daļa no saskaņotu un vispusīgu pasākumu kopuma attiecībā uz cietušo tiesībām.

(4) Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. novembra rezolūcijā par vardarbības pret sievietēm izskaušanu dalībvalstis tiek aicinātas uzlabot savus valsts tiesību aktus un politiku, lai apkarotu visu veidu vardarbību pret sievietēm, un rīkoties, lai novērstu cēloņus vardarbībai pret sievietēm, tostarp izmantojot preventīvus pasākumus, un Savienība tiek aicināta nodrošināt tiesības uz palīdzību un atbalstu visiem vardarbībā cietušajiem. Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. februāra rezolūcijā par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (2009) ir pausts atbalsts priekšlikumam ieviest Eiropas aizsardzības rīkojumu cietušajiem.

(5) Padome 2011. gada 10. jūnija rezolūcijā par Ceļvedi cietušo tiesību un aizsardzības stiprināšanai, īpaši kriminālprocesā, norādīja, ka būtu jārikojas Savienības līmenī, lai stiprinātu noziegumos cietušo tiesības un aizsardzību, un aicināja Komisiju šim nolūkam nākt klajā ar atbilstošiem priekšlikumiem. Šajā ziņā būtu jāizveido mehānisms, ar ko starp dalībvalstīm nodrošinātu savstarpēju atzīšanu lēmumiem par aizsardzības pasākumiem noziegumos cietušajiem. Saskaņā ar minēto rezolūciju šī direktīva, kas attiecas uz krimināllietās pieņemtu aizsardzības pasākumu savstarpēju atzīšanu, būtu jāpapildina ar atbilstošu mehānismu attiecībā uz pasākumiem, kas pieņemti civilīetās.

(6) Vienotā tiesiskuma telpā bez iekšējām robežām ir jānodrošina, lai aizsardzība, ko fiziskai personai nodrošina

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2011. gada 24. novembra nostāja pirmajā lasījumā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽²⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

vienā dalībvalstī, saglabātos un turpinātos jebkurā citā dalībvalstī, uz kuru persona pārvietojas vai ir pārvietojusies. Tāpat būtu jānodrošina, ka Savienības pilsoņi, likumīgi izmantojot tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 2. punktu un LESD 21. pantu, nezaudētu aizsardzību.

- (7) Lai sasniegtu šos mērķus, ar šo direktīvu būtu jāparedz noteikumi, ar kuriem aizsardzību, kas izriet no konkrētiem aizsardzības pasākumiem, kuri pieņemti saskaņā ar vienas dalībvalsts ("izdevējvalsts") tiesību aktiem, var attiecināt uz citu dalībvalsti, kurā aizsargājamā persona nolemj dzīvot vai uzturēties ("izpildvalsts").
- (8) Šajā direktīvā ir ņemtas vērā dalībvalstu atšķirīgās tiesību tradīcijas, kā arī tas, ka efektīvu aizsardzību var nodrošināt ar aizsardzības rīkojumiem, ko izdevusi iestāde, kas nav krimināltiesā. Šī direktīva nerada pienākumus mainīt valstu sistēmas aizsardzības pasākumu noteikšanai, nedz arī rada pienākumus ieviest vai grozīt krimināltiesību sistēmu Eiropas aizsardzības rīkojuma izpildei.
- (9) Šī direktīva attiecas uz aizsardzības pasākumiem, kuri jo īpaši paredzēti, lai personu aizsargātu pret citas personas noziedzīgu darbību, kas var jebkādā veidā apdraudēt minētās personas dzīvību vai fizisko, psiholoģisko un seksuālo neaizskaramību, piemēram, novēršot jebkādu uzbrukšanos, kā arī minētās personas cieņu un brīvību, piemēram, novēršot nolaupīšanu, izsekošanu un citus netiešas piespiešanas veidus, un kuru mērķis ir novērst jaunas noziedzīgas darbības vai mazināt agrāk izdarītu noziedzīgu darbību sekas. Šīs aizsargājamās personas personīgās tiesības atbilst pamatvērtībām, ko atzīst un aizsargā visas dalībvalstis. Tomēr dalībvalstīm nav pienākuma izdot Eiropas aizsardzības rīkojumu, pamatojoties uz tādu krimināltiesību pasākumu, kas nav īpaši paredzēti, lai aizsargātu personu, bet kas pirmkārt kalpo citiem mērķiem, piemēram, likumpārkāpēja sociālajai rehabilitācijai. Ir svarīgi uzsvērt, ka šī direktīva attiecas uz aizsardzības pasākumiem, kas paredzēti visu cietušo aizsardzībai, nevis tikai to personu aizsardzībai, kuras cietušas ar dzimumu saistītā vardarbībā, ņemot vērā ikviena attiecīgā nozieguma īpatnības.
- (10) Šī direktīva attiecas uz aizsardzības pasākumiem, kas noteikti krimināllietās, un tādēļ neaptver aizsardzības pasākumus, kas noteikti civilīetās. Lai aizsardzības pasākums būtu izpildāms saskaņā ar šo direktīvu, noziedzīgam nodarījumam nav jābūt konstatētam ar galīgu nolēmumu. Tāpat nav svarīgs tās iestādes veids – krimināllietu, administratīvo lietu vai civilīetu, kas noteikusi

aizsardzības pasākumu. Šī direktīva neuzliek dalībvalstīm pienākumu grozīt savus valsts tiesību aktus, lai tās saistībā ar kriminālprocesu varētu noteikt aizsardzības pasākumus.

- (11) Ir iecerēts, ka šī direktīva attieksies uz aizsardzības pasākumiem, ko nosaka noziegumos cietušo vai iespējamu cietušo labā. Tādēļ šai direktīvai nevajadzētu attiekties uz pasākumiem, kas noteikti liecinieku aizsardzībai.
- (12) Ja aizsardzības pasākumu, kā tas definēts šajā direktīvā, nosaka, lai aizsargātu galvenās aizsargājamās personas radnieku, Eiropas aizsardzības rīkojumu var lūgt un izdot arī attiecībā uz minēto radnieku, ievērojot šajā direktīvā izklāstītos nosacījumus.
- (13) Ikviens lūgums par Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanu būtu jāizskata pietiekami ātri, ņemot vērā lietas konkrētos apstākļus, tostarp jautājuma steidzamību, aizsargājamās personas paredzamo ierašanās datumu izpildvalsts teritorijā un, ja iespējams, aizsargājamās personas apdraudējuma pakāpi.
- (14) Ja saskaņā ar šo direktīvu ir jāsniedz informācija aizsargājamajai personai vai personai, kas rada apdraudējumu, šī informācija attiecīgā gadījumā būtu jāsniedz arī attiecīgās personas aizbildnim vai aizgādņam, vai pārstāvim. Pienācīga uzmanība būtu jāpievērš arī tam, ka aizsargājamajai personai, personai, kas rada apdraudējumu, vai to aizbildņiem vai aizgādņiem, vai pārstāvjiem tiesvedībā ir jāsaņem šajā direktīvā noteiktā informācija minētajai personai saprotamā valodā.
- (15) Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanas un atzīšanas procedūrās kompetentajām iestādēm būtu jāpievērš pienācīga uzmanība cietušo, tostarp jo īpaši neaizsargātu personu, piemēram, nepilngadīgo vai personu ar invaliditāti, vajadzībām.
- (16) Piemērojot šo direktīvu, aizsardzības pasākumu var uzlikt, pamatojoties uz spriedumu Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai⁽¹⁾, nozīmē vai pamatojoties uz lēmumu par uzraudzības

⁽¹⁾ OV L 337, 16.12.2008., 102. lpp.

pasākumiem Padomes Pamatlēmuma 2009/829/TI (2009. gada 23. oktobris), ar ko attiecībā starp Eiropas Savienības dalībvalstīm savstarpējas atzišanas principu piemēro lēmumiem par uzraudzības pasākumiem kā alternatīvu pirmstiesas apcietinājumam⁽¹⁾, nozīmē. Ja lēmums izdevējvalstī ir noteikts, pamatojoties uz kādu no minētajiem pamatlēmumiem, tad izpildvalstī būtu atbilstoši jāievēro atzišanas procedūra. Tam tomēr nevajadzētu liegt iespēju Eiropas aizsardzības rīkojumu nodot dalībvalstij, kas nav tā valsts, kura izpilda lēmumus, kuru pamatā ir minētie pamatlēmumi.

- (17) Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu un Eiropas Savienības Pamatiesību hartas 47. panta otro daļu personai, kas rada apdraudējumu, vai nu procedūrā, kurā pieņem aizsardzības pasākumu, vai pirms Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanas būtu jāsniedz iespēja tikt uzklautātai un apstrīdēt aizsardzības pasākumu.
- (18) Lai izpildvalstī novērstu nozieguma izdarīšanu pret cietušo, minētajai valstij vajadzētu būt juridiskiem līdzekļiem atzīt lēmumu, kas par labu cietušajam iepriekš pieņemts izdevējvalstī, reizē novēršot vajadzību cietušajam izpildvalstī sākt jaunas procedūras vai atkārtoti sniegt pierādījumus – tā, it kā izdevējvalstī nebūtu pieņemts lēmums. Eiropas aizsardzības rīkojuma atzišana izpildvalstī *inter alia* paredz, ka minētās valsts kompetentā iestāde, ievērojot šajā direktīvā izklāstītos ierobežojumus, pieņem izdevējvalstī noteiktu aizsardzības pasākumu pastāvēšanu un spēkā esību, atzīst Eiropas aizsardzības rīkojumā aprakstītos faktiskos apstākļus un piekrīt, ka aizsardzība būtu jānodrošina un jāturpina nodrošināt saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem.
- (19) Šajā direktīvā ir tādu aizliegumu vai ierobežojumu izsmēlošs saraksts, kuri, ja tos uzlikusi izdevējvalsts un ja tie iekļauti Eiropas aizsardzības rīkojumā, būtu jāatzīst un jāizpilda izpildvalstī, ievērojot šajā direktīvā izklāstītos ierobežojumus. Valsts līmenī var būt arī cita veida aizsardzības pasākumi, piemēram, personas, kas rada apdraudējumu, pienākums uzturēties noteiktā vietā, ja to paredz valsts tiesību akti. Šādus pasākumus izdevējvalstī var uzlikt saskaņā ar procedūru, kuras rezultātā nosaka kādu no aizsardzības pasākumiem, kas saskaņā ar šo direktīvu var būt Eiropas aizsardzības rīkojuma pamatā.
- (20) Tā kā kompetence noteikt un izpildīt aizsardzības pasākumus dalībvalstīs ir dažādu veidu iestādēm (civillietu, krimināllietu vai administratīvo lietu), ir lietderīgi šajā direktīvā paredzēt lielu elastību dalībvalstu savstarpējās sadarbības mehānismā. Tādēļ izpildvalsts kompetentajai

iestādei nav visos gadījumos jāparedz tādi paši aizsardzības pasākumi kā tie, kas noteikti izdevējvalstī, un tai ir noteikta rīcības brīvība noteikt jebkādu pasākumu, ko tā saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem līdzīgā gadījumā uzskata par atbilstīgu un piemērotu, lai aizsargājamajai personai nodrošinātu nepārtrauktu aizsardzību, ņemot vērā aizsardzības pasākumu, kas noteikts izdevējvalstī, kā tas ir aprakstīts Eiropas aizsardzības rīkojumā.

- (21) Pie aizliegumiem vai ierobežojumiem, uz ko attiecas šī direktīva, cita starpā pieskaitāmi arī pasākumi, kas paredzēti, lai ierobežotu personisku vai attālinātu saziņu starp aizsargājamo personu un apdraudējuma radītāju, piemēram, nosakot konkrētus nosacījumus šādai saziņai vai uzliekot ierobežojumus saziņas saturam.
- (22) Izpildvalsts kompetentajai iestādei būtu jāinformē persona, kas rada apdraudējumu, izdevējvalsts kompetentā iestāde un aizsargājamā persona par visiem uz Eiropas aizsardzības rīkojuma pamata noteiktajiem pasākumiem. Informējot personu, kas rada apdraudējumu, pienācīgi būtu jāņem vērā aizsargājamās personas intereses – neatklāt minētās personas adresi vai citu kontaktinformāciju. Šādas ziņas nevajadzētu iekļaut attiecīgajā paziņojumā, ja vien adrese vai cita kontaktinformācija nav iekļauta aizliegumā vai ierobežojumā, kas kā izpildes pasākums uzlikts personai, kura rada apdraudējumu.
- (23) Ja izdevējvalsts kompetentā iestāde atsauc Eiropas aizsardzības rīkojumu, izpildvalsts kompetentajai iestādei būtu jāizbeidz pasākumi, ko tā ir noteikusi, lai izpildītu Eiropas aizsardzības rīkojumu, proti, izpildvalsts kompetentā iestāde var – patstāvīgi un saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem – noteikt jebkādu savos valsts tiesību aktos paredzētu aizsardzības pasākumu, lai aizsargātu attiecīgo personu.
- (24) Tā kā šī direktīva attiecas uz gadījumiem, kad aizsargājamā persona pārvietojas uz citu dalībvalsti, Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanai vai izpildei nevajadzētu aptvert tādas kompetences nodošanu izpildvalstij, kas saistīta ar pamatsodu, atliktu, alternatīvu vai nosacītu sodu vai papildsodu vai ar drošības pasākumiem, ko piemēro personai, kas rada apdraudējumu, ja pēdēja joprojām dzīvo valstī, kas ir noteikusi aizsardzības pasākumu.
- (25) Attiecīgā gadījumā saskaņā ar valstu tiesību aktiem un procedūrām vajadzētu būt iespējai izmantot elektroniskus līdzekļus, lai praksē īstenotu pasākumus, kas noteikti, piemērojot šo direktīvu.

⁽¹⁾ OV L 294, 11.11.2009., 20. lpp.

- (26) Sadarbībā starp iestādēm, kas iesaistītas aizsargājamās personas aizsardzības nodrošināšanā, izpildvalsts kompetentajai iestādei būtu jāpaziņo izdevējvalsts kompetentajai iestādei visi to pasākumu pārkāpumi, kas izpildvalstī noteikti, lai izpildītu Eiropas aizsardzības rīkojumu. Šādiem paziņojumiem būtu jāļauj izdevējvalsts kompetentajai iestādei ātri lemt par atbilstošu rīcību attiecībā uz aizsardzības pasākumu, kas tās valstī uzlikts personai, kura rada apdraudējumu. Šāda rīcība attiecīgā gadījumā var aptvert ar brīvības atņemšanu saistīta pasākuma uzlikšanu, aizstājot sākotnēji pieņemtu, ar brīvības atņemšanu nesaistītu pasākumu, piemēram, kā alternatīvu preventīvai aizturēšanai vai kā nosacītas soda atlikšanas sekas. Tā kā ar šādu lēmumu nav paredzēts *ex novo* uzlikt sodu par jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, tas izpildvalstij neliedz attiecīgā gadījumā uzlikt sodus gadījumā, ja ir pārkāpti Eiropas aizsardzības rīkojuma izpildei noteiktie pasākumi.
- (27) Ievērojot dalībvalstu atšķirīgās tiesību tradīcijas, gadījumos, kad izpildvalstī lietā, kas būtu līdzīga Eiropas aizsardzības rīkojumā aprakstītajiem faktiskajiem apstākļiem, nav pieejami nekādi aizsardzības pasākumi, izpildvalsts kompetentajai iestādei būtu par visiem tai zināmajiem Eiropas aizsardzības rīkojumā aprakstītā aizsardzības pasākuma pārkāpumiem jāziņo izdevējvalsts kompetentajai iestādei.
- (28) Lai nodrošinātu šīs direktīvas netraucētu piemērošanu katrā konkrētā gadījumā, izdevējvalsts un izpildvalsts kompetentajām iestādēm būtu sava kompetence jāsteno saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, ņemot vērā *ne bis in idem* principu.
- (29) Aizsargājamajai personai nebūtu jāliek segt tādas izmaksas, kas saistītas ar Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanu, kas nav samērīgas ar izmaksām līdzīgā lietā attiecīgajā valstī. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas aizsargājamajai personai nav jāsāk jauna procedūra attiecīgajā valstī, lai no izpildvalsts kompetentās iestādes saņemtu lēmumu par jebkāda tāda pasākuma noteikšanu, kuru līdzīgā lietā būtu iespējams piemērot saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu aizsargājamās personas aizsardzību.
- (30) Paturot prātā savstarpējas atzīšanas principu, kas ir šīs direktīvas pamatā, dalībvalstīm būtu jāveicina pēc iespējas plašāka tieša saziņa starp kompetentajām iestādēm, kad tās piemēro šo direktīvu.
- (31) Neskarot tiesu neatkarību un atšķirības tiesu iestāžu sistēmu organizācijā Savienībā, dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja noteikt prasību tiem, kas ir atbildīgi par Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanas vai atzīšanas procedūrās iesaistīto tiesnešu, prokuroru, policijas un tiesu iestāžu darbinieku apmācību, saistībā ar šīs direktīvas mērķiem nodrošināt atbilstošu apmācību.
- (32) Lai atvieglotu šīs direktīvas piemērošanas novērtējumu, dalībvalstīm būtu Komisijai jāsniedz attiecīgas ziņas par valsts procedūru piemērošanu saistībā ar Eiropas aizsardzības rīkojumu, informējot vismaz par lūgto, izdoto un/vai atzīto Eiropas aizsardzības rīkojumu skaitu. Šajā sakarā būtu noderīgas arī cita veida ziņas, piemēram, par attiecīgiem noziegumu veidiem.
- (33) Šai direktīvai vajadzētu veicināt apdraudēto personu aizsardzību, tādējādi papildinot, bet neietekmējot instrumentus, kas jau ir noteikti šajā jomā, piemēram, Pamatlēmumu 2008/947/TI un Pamatlēmumu 2009/829/TI.
- (34) Ja uz lēmumu par aizsardzības pasākumu attiecas Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās⁽¹⁾, Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību⁽²⁾ vai 1996. gada Hāgas konvencija par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību attiecībā uz vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem⁽³⁾, tad minētā lēmuma atzīšana un izpilde būtu jāveic saskaņā ar attiecīgā juridiskā instrumenta noteikumiem.
- (35) Dalībvalstīm un Komisijai attiecīgos gadījumos informācija par Eiropas aizsardzības rīkojumu būtu jāiekļauj pašreizējās izglītošanas un informētības palielināšanas kampaņās par noziegumos cietušo aizsardzību.
- (36) Personas dati, ko apstrādā, īstenojot šo direktīvu, būtu jāaizsargā saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās⁽⁴⁾, un principiem, kas noteikti Eiropas Padomes 1981. gada Konvencijā par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz automātisku personas datu apstrādi.

⁽¹⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 48, 21.2.2003., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

- (37) Šajā direktīvā būtu jāievēro pamattiesības, kas garantētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, saskaņā ar LES 6. pantu.
- (38) Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstis tiek aicinātas ņemt vērā 1979. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu paredzētās tiesības un principus.
- (39) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, aizsargāt apdraudētas personas, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šā mērķa mēroga un seku dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (40) Saskaņā ar 3. pantu 21. protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Apvienotā Karaliste ir paziņojusi, ka tā vēlas piedalīties šīs direktīvas pieņemšanā un piemērošanā.
- (41) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 21. protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Īrijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (42) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 22. protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un Dānijai šī direktīva nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis

Ar šo direktīvu tiek izklāstīti noteikumi, kas tiesu vai līdzvērtīgām iestādēm dalībvalstī, kurā ir noteikts aizsardzības pasākums, lai aizsargātu personu no citas personas noziedzīgas

darbības, kas var apdraudēt viņas dzīvību, fizisko vai psiholoģisko neaizskaramību, cieņu, personas brīvību vai seksuālo neaizskaramību, ļauj izdot Eiropas aizsardzības rīkojumu, lai citas dalībvalsts kompetenta iestāde minētās citas dalībvalsts teritorijā varētu turpināt personas aizsardzību, ja saskaņā ar izdevējvalsts valsts tiesību aktiem ir veikta noziedzīga darbība vai iespējama noziedzīga darbība.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā tiek piemērotas šādas definīcijas:

- 1) "Eiropas aizsardzības rīkojums" ir dalībvalsts tiesas iestādes vai līdzvērtīgas iestādes pieņemts lēmums saistībā ar aizsardzības pasākumu, pamatojoties uz kuru citas dalībvalsts tiesa vai līdzvērtīga iestāde saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem paredz attiecīgu pasākumu vai pasākumus, lai turpinātu aizsargājamās personas aizsardzību;
- 2) "aizsardzības pasākums" ir lēmums, ko izdevējvalsts krimināllietās pieņem saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem un procedūrām un ar kuru personai, kas rada apdraudējumu, piemēro vienu vai vairākus 5. pantā minētos aizliegumus vai ierobežojumus, lai aizsargājamo personu aizsargātu no noziedzīgas darbības, kas var apdraudēt viņas dzīvību, fizisko vai psiholoģisko neaizskaramību, cieņu, personas brīvību vai seksuālo neaizskaramību;
- 3) "aizsargājamā persona" ir fiziska persona, ko aizsargā ar izdevējvalstī noteiktu aizsardzības pasākumu;
- 4) "persona, kas rada apdraudējumu" ir fiziska persona, kam ir uzlikts viens vai vairāki 5. pantā minētie aizliegumi vai ierobežojumi;
- 5) "izdevējvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir noteikts aizsardzības pasākums, kas ir pamatā Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanai;
- 6) "izpildvalsts" ir dalībvalsts, kurai ir pārsūtīts Eiropas aizsardzības rīkojums, lai to atzītu;
- 7) "uzraudzītājvalsts" ir dalībvalsts, kurai ir nodots spriedums Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. panta nozīmē vai lēmums par uzraudzības pasākumiem Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. panta nozīmē.

3. pants

Kompetento iestāžu norīkošana

1. Katra dalībvalsts informē Komisiju, kura tiesu vai līdzvērtīga iestāde vai iestādes saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem ir kompetentas izdot Eiropas aizsardzības rīkojumu un atzīt šādu rīkojumu saskaņā ar šo direktīvu gadījumos, kad attiecīgā dalībvalsts ir izdevējvalsts vai izpildvalsts.

2. Komisija saņemto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādam izmaiņām attiecībā uz 1. punktā minēto informāciju.

4. pants

Centrālās iestādes iesaiste

1. Katra dalībvalsts var norīkot centrālo iestādi vai, ja tās tiesību sistēma to paredz, vairākas centrālās iestādes, kas palīdz kompetentajām iestādēm.

2. Dalībvalsts var noteikt, ka tās centrālā iestāde vai iestādes ir atbildīgas par Eiropas aizsardzības rīkojuma administratīvu pārsūtīšanu un saņemšanu, kā arī par visu citu ar to saistītu oficiālu saraksti, ja tas ir vajadzīgs dalībvalsts tiesu sistēmas organizācijas dēļ. Tādējādi visu kompetento iestāžu savstarpējo saziņu, apspriešanos, informācijas apmaiņu, pieprasījumu un paziņojumu nosūtīšanu pēc vajadzības var veikt ar attiecīgās dalībvalsts norīkotās centrālās iestādes vai iestāžu palīdzību.

3. Dalībvalstis, kas vēlas izmantot šajā pantā minētās iespējas, Komisijai dara zināmu informāciju, kas attiecas uz norīkoto centrālo iestādi vai iestādēm. Šis norādes ir saistošas visām izdevējvalsts iestādēm.

5. pants

Saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteikta aizsardzības pasākuma pastāvēšanas nepieciešamība

Eiropas aizsardzības rīkojumu var izdot tikai tad, ja aizsardzības pasākums ir iepriekš bijis noteikts izdevējvalstī, piemērojot personai, kas rada apdraudējumu, vienu vai vairākus šādus aizliegumus vai ierobežojumus:

- a) aizliegums apmeklēt konkrētus apvidus, vietas vai noteiktas teritorijas, kur dzīvo vai ko apmeklē aizsargājamā persona;
- b) aizliegums vai noteikumi attiecībā uz jebkāda veida saziņu ar aizsargājamo personu, tostarp izmantojot tālruni, elektronisku vai parastu pastu, faksu vai jebkādus citus līdzekļus; vai

- c) aizliegums vai noteikumi attiecībā uz tuvošanos aizsargājamai personai tuvāk par noteiktu attālumu.

6. pants

Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošana

1. Eiropas aizsardzības rīkojumu var izdot, ja aizsargājamā persona nolemj dzīvot vai jau dzīvo citā dalībvalstī vai ja aizsargājamā persona nolemj uzturēties vai jau uzturas citā dalībvalstī. Lemjot par Eiropas aizsardzības rīkojuma izdošanu, izdevējvalsts kompetentā iestāde ņem vērā *inter alia* laikposma vai laikposmu ilgumu, kādos aizsargājamā persona ir paredzējusi uzturēties izpildvalstī, un aizsardzības vajadzības nopietnību.

2. Izdevējvalsts tiesu iestāde vai līdzvērtīga iestāde var izdot Eiropas aizsardzības rīkojumu tikai pēc aizsargājamās personas lūguma un pēc tam, kad ir pārliecinājusies, ka aizsardzības pasākums atbilst visām 5. pantā izklāstītajām prasībām.

3. Aizsargājamā persona lūgumu izdot Eiropas aizsardzības rīkojumu var iesniegt izdevējvalsts kompetentajai iestādei vai izpildvalsts kompetentajai iestādei. Ja šādu lūgumu iesniedz izpildvalstī, tās kompetentā iestāde cik iespējams drīz pārsūta šo lūgumu izdevējvalsts kompetentajai iestādei.

4. Pirms izdod Eiropas aizsardzības rīkojumu, personai, kas rada apdraudējumu, dod tiesības tikt uzklašītai un tiesības apstrīdēt aizsardzības pasākumu, ja minētajai personai šīs tiesības nebija dotas procedūrā, kuras rezultātā tika noteikts aizsardzības pasākums.

5. Ja kompetentā iestāde nosaka aizsardzības pasākumu, kurā ir viens vai vairāki 5. pantā minētie aizliegumi vai ierobežojumi, tā saskaņā ar procedūrām, ko paredz tās valsts tiesību akti, jebkādā atbilstošā veidā informē aizsargājamo personu par iespēju lūgt Eiropas aizsardzības rīkojumu, gadījumā ja minētā persona nolemj izbraukt uz citu dalībvalstī, kā arī par šāda lūguma pamatnosacījumiem. Iestāde iesaka aizsargājamajai personai iesniegt iesniegumu, pirms tā atstāj izdevējvalsts teritoriju.

6. Ja aizsargājamajai personai ir aizbildnis vai aizgādnis, vai pārstāvis, minētais aizbildnis vai aizgādnis, vai pārstāvis var iesniegt 2. un 3. punktā minēto lūgumu aizsargājamās personas vārdā.

7. Ja lūgumu izdot Eiropas aizsardzības rīkojumu noraida, izdevējvalsts kompetentā iestāde informē aizsargājamo personu par jebkādiem tās valsts tiesību aktos noteiktajiem pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kurus var piemērot, lai apstrīdētu šādu lēmumu.

7. pants

Eiropas aizsardzības rīkojuma veidlapa un saturs

Eiropas aizsardzības rīkojumu izdod saskaņā ar šīs direktīvas I pielikumā paredzēto veidlapu. Tajā iekļauj jo īpaši šādu informāciju:

- a) aizsargājamās personas identitāti un valstspiederību, kā arī aizbildņa vai aizgādņa, vai pārstāvja identitāti un valstspiederību, ja aizsargājamā persona ir nepilngadīga vai rīcībnespējīga;
- b) datumu, no kura aizsargājamā persona ir iecerējusi dzīvot vai uzturēties izpildvalstī, un uzturēšanās laikposmu vai laikposmus, ja tie ir zināmi;
- c) izdevējvalsts kompetentās iestādes nosaukumu, adresi, tālruni un faksa numuru un e-pasta adresi;
- d) norādi (piemēram, ar numuru un datumu) uz tiesību aktu, kurā ir noteikts aizsardzības pasākums, uz kura pamata izdots Eiropas aizsardzības rīkojums;
- e) to faktu un apstākļu kopsavilkumu, pamatojoties uz kuriem ir noteikts aizsardzības pasākums izdevējvalstī;
- f) Eiropas aizsardzības rīkojumā paredzētā aizsardzības pasākumā uzlikto aizliegumus vai ierobežojumus personai, kas rada apdraudējumu, to ilgumu, kā arī norādes uz aizliegumu vai ierobežojumu pārkāpuma gadījumā piemērojamo sodu, ja tāds paredzēts;
- g) aizsargājamajai personai vai personai, kas rada apdraudējumu, aizsardzības pasākuma izpildei nodotas tehniskas ierīces – ja tāda ir nodota – lietojumu;
- h) personas, kas rada apdraudējumu, identitāti un valstspiederību, kā arī minētās personas kontakthinformāciju;
- i) to, vai aizsargājamajai personai un/vai personai, kas rada apdraudējumu, izdevējvalstī ir piešķirta bezmaksas juridiskā palīdzība, ja šāda informācija izdevējvalsts kompetentajai iestādei ir zināma bez papildu ziņu ievākšanas;

j) vajadzības gadījumā – tādu citu apstākļu aprakstu, kas varētu ietekmēt aizsargājamās personas apdraudējuma izvērtējumu;

k) attiecīgā gadījumā – skaidru norādi, ka spriedums Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. panta nozīmē vai lēmums par uzraudzības pasākumiem Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. panta nozīmē jau ir pārsūtīts uzraudzītājvalstij, ja tā nav Eiropas aizsardzības rīkojuma izpildvalsts, un norādi, kura iestāde minētajā valstī ir kompetenta izpildīt šādu spriedumu vai lēmumu.

8. pants

Pārsūtīšanas procedūra

1. Ja izdevējvalsts kompetentā iestāde pārsūta Eiropas aizsardzības rīkojumu izpildvalsts kompetentajai iestādei, tā to dara, izmantojot jebkurus līdzekļus, ar ko var nodrošināt rakstisku apstiprinājumu, tā lai izpildvalsts kompetentā iestāde varētu pārliecināties par tā autentiskumu. Visa oficiālā saziņa arī notiek tieši starp minētajām kompetentajām iestādēm.

2. Ja izpildvalsts vai izdevējvalsts kompetentā iestāde nav zināma otras valsts kompetentajai iestādei, lai iegūtu vajadzīgo informāciju, pēdējā iestāde veic visus atbilstīgos pieprasījumus, tostarp ar Padomes Lēmumā 2008/976/TI (2008. gada 16. decembris) par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu ⁽¹⁾ minētā Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunktu, *Eurojust* valsts pārstāvja vai savas valsts *Eurojust* koordinācijas sistēmas starpniecību.

3. Ja izpildvalsts iestāde, kas saņem Eiropas aizsardzības rīkojumu, nav kompetenta to atzīt, minētā iestāde *ex officio* pārsūta Eiropas aizsardzības rīkojumu kompetentajai iestādei un nekavējoties attiecīgi informē izdevējvalsts kompetento iestādi, izmantojot jebkurus līdzekļus, ar ko var nodrošināt rakstisku apstiprinājumu.

9. pants

Pasākumi izpildvalstī

1. Izpildvalsts kompetentā iestāde, saņēmusi saskaņā ar 8. pantu pārsūtītu Eiropas aizsardzības rīkojumu, bez liekas kavēšanās atzīst minēto rīkojumu un pieņem lēmumu noteikt jebkurus pasākumus, kas līdzīgā lietā būtu pieejami saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, lai nodrošinātu aizsargājamās personas aizsardzību, ja vien tā nenolemj izmantot kādu no 10. pantā minētajiem rīkojuma neatzīšanas pamatojumiem. Izpildvalsts saskaņā ar tās tiesību aktiem var piemērot krimināltiesiskus, administratīvus vai civiltiesiskus pasākumus.

⁽¹⁾ OV L 348, 24.12.2008., 130. lpp.

2. Pasākums, kuru izpildvalsts kompetentā iestāde noteikusi saskaņā ar 1. punktu, kā arī jebkurš cits pasākums, kurš pieņemts, pamatojoties uz attiecīgu lēmumu, kas minēts 11. pantā, pēc iespējas lielākā mērā atbilst izdevējvalsts noteiktajam aizsardzības pasākumam.

3. Izpildvalsts kompetentā iestāde informē personu, kas rada apdraudējumu, izdevējvalsts kompetento iestādi un aizsargājamo personu par visiem pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar 1. punktu, kā arī par iespējamām juridiskajām sekām par šāda pasākuma pārkāpumu, kā noteikts valsts tiesību aktos un saskaņā ar 11. panta 2. punktu. Personai, kas rada apdraudējumu, neatklāj informāciju par aizsargājamās personas dzīvesvietas adresi vai citu kontaktinformāciju, izņemot gadījumus, kad šāda informācija ir nepieciešama, lai īstenotu pasākumu, kas pieņemts, piemērojot 1. punkta noteikumus.

4. Ja izpildvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka informācija, ko saskaņā ar 7. pantu pārsūta ar Eiropas aizsardzības rīkojumu, nav pilnīga, tā nekavējoties informē izdevējvalsts kompetento iestādi, izmantojot jebkurus līdzekļus, ar ko var nodrošināt rakstisku apstiprinājumu, nosakot saprātīgu termiņu sniegt trūkstošo informāciju.

10. pants

Eiropas aizsardzības rīkojuma neatzīšanas pamati

1. Izpildvalsts kompetentā iestāde var atteikties atzīt Eiropas aizsardzības rīkojumu šādos gadījumos:

- a) Eiropas aizsardzības rīkojums nav pilnīgs, vai arī trūkstošā informācija nav sniegta izpildvalsts kompetentās iestādes noteiktajā termiņā;
- b) nav izpildītas 5. pantā paredzētās prasības;
- c) aizsardzības pasākums attiecas uz darbību, ko izpildvalsts tiesību aktos neuzskata par noziedzīgu nodarījumu;
- d) aizsardzība izriet no tāda soda vai pasākuma izpildes, uz ko saskaņā ar izpildvalsts tiesību aktiem attiecas amnestija un kas ir saistīts ar darbību vai rīcību, kura saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem ir tās kompetencē;
- e) saskaņā ar izpildvalsts tiesību aktiem personai, kas rada apdraudējumu, ir piešķirta imunitāte, kas neļauj noteikt aizsardzības pasākumus, pamatojoties uz Eiropas aizsardzības rīkojumu;
- f) personas, kas rada apdraudējumu, saukšanai pie kriminālatbildības par darbību vai rīcību, saistībā ar kuru ir noteikts

aizsardzības pasākums, saskaņā ar izpildvalsts tiesību aktiem ir iestājies noilgums, ja saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem attiecīgā darbība vai rīcība ir tās kompetencē;

- g) Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšana būtu pretrunā *ne bis in idem* principam;
- h) saskaņā ar izpildvalsts tiesību aktiem personu, kas rada apdraudējumu, minētās personas vecuma dēļ nevar saukt pie kriminālatbildības par darbību vai rīcību, saistībā ar kuru ir noteikts aizsardzības pasākums;
- i) aizsardzības pasākums attiecas uz noziedzīgu nodarījumu, kuru saskaņā ar izpildvalsts tiesību aktiem uzskata par tādu, kas pilnībā izdarīts tās teritorijā, vai arī tādu, kura lielākā vai būtiskākā daļa ir izdarīta tās teritorijā.

2. Ja izpildvalsts kompetentā iestāde atsakās atzīt Eiropas aizsardzības rīkojumu, atsaucoties uz kādu no 1. punktā minētajiem pamatiem, tā:

- a) bez liekas kavēšanās informē izdevējvalsti un aizsargājamo personu par šo atteikumu un tā pamatojumu;
- b) vajadzības gadījumā informē aizsargājamo personu par iespēju saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem lūgt noteikt aizsardzības pasākumu;
- c) informē aizsargājamo personu par tās valsts tiesību aktos noteiktiem piemērojamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas ir pieejami, lai apstrīdētu šādu lēmumu.

11. pants

Piemērojamie tiesību akti un kompetence izpildvalstī

1. Pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas izpildvalsts ir tiesīga noteikt un īstenot pasākumus attiecīgajā valstī. Izpildvalsts tiesību akti ir piemērojami attiecībā uz 9. panta 1. punktā paredzētā lēmuma pieņemšanu un īstenošanu, tostarp uz noteikumiem par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz izpildvalstī saistībā ar Eiropas aizsardzības rīkojumu pieņemtiem lēmumiem.

2. Viena vai vairāku pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas izpildvalsts paredzētu pasākumu pārkāpuma gadījumā izpildvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar 1. punktu ir tiesīga:

- a) pārkāpuma rezultātā, ja minētais pārkāpums saskaņā ar izpildvalsts tiesību aktiem ir noziedzīgs nodarījums, uzlikt kriminālsodus un paredzēt jebkādu citu pasākumu;

b) saistībā ar pārkāpumu pieņemt jebkārus lēmumus, kas nav krimināltiesiski;

c) veikt steidzamus un provizoriskus pasākumus, lai izbeigtu pārkāpumu, vajadzības gadījumā – līdz tiek pieņemts turpmāks izdevējvalsts lēmums.

3. Ja izpildvalstī nav pieejams nekāds pasākums, ko attiecīgajā valstī varētu veikt līdzīgā gadījumā, izpildvalsts kompetentā iestāde izdevējvalsts kompetentajai iestādei paziņo par jebkādiem pārkāpumiem attiecībā uz Eiropas aizsardzības rīkojuma aprakstīto aizsardzības pasākumu, kas tai zināmi.

12. pants

Ziņojumi pārkāpumu gadījumos

Izpildvalsts kompetentā iestāde ziņo izdevējvalsts vai uzraudzītājvalsts kompetentajai iestādei par visiem uz Eiropas aizsardzības rīkojuma pamata noteiktā pasākuma vai pasākumu pārkāpumiem. Ziņojumiem izmanto II pielikumā paredzēto standarta veidlapu.

13. pants

Kompetence izdevējvalstī

1. Izdevējvalsts kompetentajai iestādei ir ekskluzīvas tiesības pieņemt lēmumus, kas attiecas uz:

a) aizsardzības pasākuma un tādējādi Eiropas aizsardzības rīkojuma atjaunināšanu, pārskatīšanu, grozīšanu, atcelšanu un atsaukšanu;

b) ar brīvības atņemšanu saistīta pasākuma uzlikšanu, atceļot aizsardzības pasākumu, ar noteikumu, ka aizsardzības pasākums piemērots, pamatojoties uz spriedumu Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. panta nozīmē vai pamatojoties uz lēmumu par uzraudzības pasākumiem Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. panta nozīmē.

2. Saskaņā ar 1. punktu pieņemtiem lēmumiem piemēro izdevējvalsts tiesību aktus.

3. Ja spriedums Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. panta nozīmē vai lēmums par uzraudzības pasākumiem Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. panta nozīmē jau ir nodots citai dalībvalstij vai tas tiek nodots pēc tam, kad ir izdots Eiropas aizsardzības rīkojums, turpmākus lēmumus, kā tas paredzēts minētajos pamatlēmumos, pieņem saskaņā ar minēto pamatlēmumu attiecīgajiem noteikumiem.

4. Ja aizsardzības pasākums ir paredzēts ar spriedumu Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. panta nozīmē, kas ir nodots citai dalībvalstij vai kas tiek nodots pēc tam, kad ir izdots Eiropas aizsardzības rīkojums, un ja uzraudzītājvalsts kompetentā iestāde ir pieņēmusi turpmākus lēmumus, ar kuriem skar aizsardzības pasākumā iekļautos pienākumus vai rīkojumus saskaņā ar minētā pamatlēmuma 14. pantu, izdevējvalsts kompetentā iestāde nekavējoties attiecīgi atjaunina, pārskata, groza, atceļ vai atsauc Eiropas aizsardzības rīkojumu.

5. Izdevējvalsts kompetentā iestāde nekavējoties informē izpildvalsts kompetento iestādi par visiem saskaņā ar 1. vai 4. punktu pieņemtiem lēmumiem.

6. Ja izdevējvalsts kompetentā iestāde atceļ vai atsauc Eiropas aizsardzības rīkojumu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu vai 4. punktu, izpildvalsts kompetentā iestāde izbeidz saskaņā ar 9. panta 1. punktu noteiktos pasākumus, līdzko izdevējvalsts kompetentā iestāde to ir pienācīgi paziņojusi.

7. Ja izdevējvalsts kompetentā iestāde groza Eiropas aizsardzības rīkojumu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu vai 4. punktu, izpildvalsts kompetentā iestāde vajadzības gadījumā:

a) groza pasākumus, kas noteikti, pamatojoties uz Eiropas aizsardzības rīkojumu, rīkojoties saskaņā ar 9. pantu; vai

b) atsakās īstenot grozīto aizliegumu vai ierobežojumu, ja tas neatbilst 5. pantā minēto aizliegumu vai ierobežojumu veidiem vai ja informācija, ko saskaņā ar 7. pantu pārsūta ar Eiropas aizsardzības rīkojumu, nav pilnīga vai trūkstošā informācija nav sniegta termiņā, ko izpildvalsts kompetentā iestāde noteikusi saskaņā ar 9. panta 4. punktu.

14. pants

Pamatojoties uz Eiropas aizsardzības rīkojumu noteiktu pasākumu izbeigšanas iemesli

1. Izpildvalsts kompetentā iestāde var izbeigt pasākumus, kas noteikti, izpildot Eiropas aizsardzības rīkojumu:

a) ja ir skaidras norādes, ka aizsargājamā persona nedzīvo vai neuzturas izpildvalsts teritorijā vai ir galīgi atstājusi minēto teritoriju;

b) ja saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem ir beidzies ilgākais pieļaujamais Eiropas aizsardzības rīkojuma izpildei noteikto pasākumu termiņš;

c) gadījumā, kas minēts 13. panta 7. punkta b) apakšpunktā; vai

d) ja spriedums Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. panta nozīmē vai lēmums par uzraudzības pasākumiem Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. panta nozīmē ir nodots izpildvalstij pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas.

2. Izpildvalsts kompetentā iestāde tūlīt informē izdevējvalsts kompetento iestādi un, ja iespējams, aizsargājamo personu par šādu lēmumu.

3. Pirms izbeigt pasākumus saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, izpildvalsts kompetentā iestāde var aicināt izdevējvalsts kompetento iestādi informēt, vai ar Eiropas aizsardzības rīkojumu paredzētā aizsardzība joprojām ir vajadzīga, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus. Izdevējvalsts kompetentā iestāde neka vēloties atbild uz šādu aicinājumu.

15. pants

Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas prioritāte

Eiropas aizsardzības rīkojumu atzīst, ievērojot tādu pašu prioritāti, kāda būtu piemērojama attiecībā uz līdzīgu lietu valstī, ņemot vērā jebkādos konkrētos lietas apstākļus, tostarp jautājuma steidzamību, aizsargājamās personas paredzamo ierašanās datumu izpildvalsts teritorijā un, ja iespējams, aizsargājamās personas apdraudējuma pakāpi.

16. pants

Kompetento iestāžu savstarpēja apspriešanās

Vajadzības gadījumā izdevējvalsts kompetentā iestāde un izpildvalsts kompetentā iestāde var savā starpā apspriesties, lai veicinātu netraucētu un efektīvu šīs direktīvas piemērošanu.

17. pants

Valodas

1. Izdevējvalsts kompetentā iestāde Eiropas aizsardzības rīkojumu tulko izpildvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām.

2. Izpildvalsts kompetentā iestāde 12. pantā minēto veidlapu tulko izdevējvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām.

3. Katra dalībvalsts, vai nu pieņemot šo direktīvu, vai vēlāk deklarācijā, ko tā deponē Komisijā, var norādīt, ka tā pieņems tulkojumu vienā vai vairākās citās Savienības oficiālajās valodās.

18. pants

Izmaksas

Izmaksas, kas rodas saistībā ar šīs direktīvas piemērošanu, saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem sedz izpildvalsts, izņemot izmaksas, kas radušās tikai un vienīgi izdevējvalsts teritorijā.

19. pants

Saistība ar citiem nolīgumiem un vienošanās

1. Dalībvalstis var arī turpmāk piemērot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai vienošanās, kas ir spēkā šīs direktīvas spēkā stāšanās brīdī, ciktāl tie ļauj papildināt vai izvērst šīs direktīvas mērķus un palīdz vēl vairāk vienkāršot vai atvieglot aizsardzības pasākumu procedūras.

2. Dalībvalstis pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā var slēgt divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus vai vienošanās, ciktāl tie ļauj papildināt vai izvērst šīs direktīvas mērķus un palīdz vēl vairāk vienkāršot vai atvieglot aizsardzības pasākumu procedūras.

3. Dalībvalstis līdz 2012. gada 11. aprīlim dara Komisijai zināmus spēkā esošos 1. punktā minētos nolīgumus un vienošanās, ko tās vēlas piemērot arī turpmāk. Dalībvalstis Komisiju informē arī par visiem jauniem nolīgumiem vai vienošanās, kas minētas 2. punktā, trīs mēnešos pēc to parakstīšanas.

20. pants

Saistība ar citiem instrumentiem

1. Šī direktīva neietekmē Regulas (EK) Nr. 44/2001, Regulas (EK) Nr. 2201/2003, Hāgas 1996. gada Konvencijas par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, atzīšanu, izpildi un sadarbību attiecībā uz vecāku atbildību un bērnu aizsardzības pasākumiem un Hāgas 1980. gada Konvencijas par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem piemērošanu.

2. Šī direktīva neietekmē Pamatlēmuma 2008/947/TI un Pamatlēmuma 2009/829/TI piemērošanu.

21. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2015. gada 11. janvārim. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

22. pants

Datu vākšana

Lai atvieglotu šīs direktīvas piemērošanas novērtējumu, dalībvalstis dara zināmu Komisijai attiecīgu informāciju par valsts procedūru piemērošanu attiecībā uz Eiropas aizsardzības rīkojumu, informējot vismaz par lūgto, izdoto un/vai atzīto Eiropas aizsardzības rīkojumu skaitu.

23. pants

Pārskatīšana

Līdz 2016. gada 11. janvārim Komisija iesniedz pārskatu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu. Vajadzības gadījumā minētajam pārskatam pievieno tiesību aktu priekšlikumus.

24. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

25. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2011. gada 13. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. SZPUNAR

I PIELIKUMS

EIROPAS AIZSARDZĪBAS RĪKOJUMS,

kas minēts 7. pantā

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVĀ 2011/99/ES (2011. GADA 13. DECEMBRIS) PAR
EIROPAS AIZSARDZĪBAS RĪKJUMU

Šajā veidlapā ietvertā informācija jāapstrādā, ievērojot atbilstošu konfidencialitāti

Izdevējvalsts:

Izpildvalsts:

a) Informācija par aizsargājamo personu:

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulības vai iepriekšējais uzvārds, ja tāds ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (ja tāds ir):

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Adreses/dzīvesvietas:

— izdevējvalstī:

— izpildvalstī:

— citur:

Kādas valodas saprot (ja tas ir zināms):

Vai aizsargājamajai personai izdevējvalstī ir piešķirta bezmaksas juridiskā palīdzība (ja informācija ir pieejama bez papildu ziņu ievākšanas)?

☐ Jā.☐ Nē.☐ Nav zināms.

Ja aizsargājamā persona ir nepilngadīga vai rīcībnespējīga, informācija par personas aizbildni vai aizgādni, vai pārstāvi:

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulības uzvārds vai iepriekšējais uzvārds, ja tāds ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Birojs/adrese:

b) Aizsargājamā persona ir nolēmusi dzīvot vai jau dzīvo izpildvalstī vai ir nolēmusi uzturēties vai jau uzturas izpildvalstī.

Datums, no kura aizsargājamā persona plāno dzīvot vai uzturēties izpildvalstī (ja zināms):

Uzturēšanās laikposms vai laikposmi (ja zināms):

c) Vai aizsargājamajai personai vai personai, kas rada apdraudējumu, aizsardzības pasākuma izpildei ir nodotas jebkādas tehniskas ierīces:

☐ Jā – lūgums sniegt īsu kopsavilkumu par izmantotajām ierīcēm:

☐ Nē.

d) Kompetentā iestāde, kas izdevusi Eiropas aizsardzības rīkojumu:

Oficiālais nosaukums:

Pilna adrese:

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)

Kontaktpersonas(-u) dati

Uzvārds:

Vārds(-i):

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)

E-pasts (ja tāds ir):

Valodas, ko var lietot saziņai:

e) Ziņas par aizsardzības pasākumu, uz kura pamata izdots Eiropas aizsardzības rīkojums:

Aizsardzības pasākums noteikts (datums: DD-MM-GGGG):

Aizsardzības pasākums kļuva izpildāms (datums: DD-MM-GGGG):

Aizsardzības pasākuma lietas numurs (ja tāds ir):

Iestāde, kas pieņēmusi aizsardzības pasākumu:

f) Kopsavilkums par faktiem un to apstākļu apraksts, tostarp attiecīgā gadījumā tā nodarījuma klasifikācija, pamatojoties uz kuru piemērots e) punktā minētais aizsardzības pasākums:

g) Ziņas par aizliegumu(-iem) vai ierobežojumu(-iem), kas ar aizsardzības pasākumu uzlikti personai, kura rada apdraudējumu:

— Aizlieguma(-u) vai ierobežojuma(-u) raksturojums (var izdarīt atzīmi vairāk nekā vienā izvēles rūtiņā):

☐ aizliegums apmeklēt konkrētus apvidus, vietas vai noteiktas teritorijas, kur dzīvo vai ko apmeklē aizsargājamā persona

— ja izdarījāt atzīmi šajā rūtiņā, lūgums norādīt precīzi, kurus konkrētos apvidus, vietas vai noteiktas teritorijas personai, kas rada apdraudējumu, ir aizliegts apmeklēt:

☐ aizliegums vai noteikumi attiecībā uz jebkāda veida saziņu ar aizsargājamo personu, tostarp izmantojot tālruni, elektronisku vai parastu pastu, faksu vai jebkādus citus līdzekļus

— ja izdarījāt atzīmi šajā rūtiņā, lūgums sniegt visu attiecīgo detalizēto informāciju:

☐ aizliegums vai noteikumi attiecībā uz tuvošanos aizsargājamajai personai tuvāk par noteiktu attālumu

— ja izdarījāt atzīmi šajā rūtiņā, lūgums norādīt precīzi, kāds attālums personai, kas rada apdraudējumu, ir jāievēro attiecībā uz aizsargājamo personu:

— Lūgums norādīt laikposmu, kādā iepriekšminētais(-ie) aizliegums(-i) vai ierobežojums(-i) tiek piemērots(-i) personai, kas rada apdraudējumu:

— Norāde par sodu (ja tāds ir) par aizlieguma vai ierobežojuma pārkāpumu:

h) Informācija par personu, kas rada apdraudējumu un kam piemērots(-i) g) punktā minētais(-ie) aizliegums(-i) vai ierobežojums(-i):

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulības vai iepriekšējais uzvārds, ja tāds ir:

Pseidonīmi, ja tādi ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (ja tāds ir):

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Adreses/dzīvesvietas:

— izdevējvalstī:

— izpildvalstī:

— citur:

Kādas valodas saprot (ja tas ir zināms):

Ja iespējams, lūgums sniegt šādu informāciju:

— personas identitātes dokumenta(-u) veids un numurs (identitātes karte, pase):

Vai personai, kas rada apdraudējumu, izdevējvalstī ir piešķirta bezmaksas juridiskā palīdzība (ja informācija ir pieejama bez papildu ziņu ievākšanas)?

☐ Jā.

☐ Nē.

☐ Nav zināms.

i) Citi apstākļi, kas varētu ietekmēt aizsargājamās personas iespējamā apdraudējuma izvērtējumu (fakultatīva informācija):

j) Cita noderīga informācija (piemēram, ja tā ir pieejama un vajadzīga, – informācija par citām valstīm, kurās attiecībā uz to pašu aizsargājamo personu iepriekš ir pieņemti aizsardzības pasākumi):

k) Lūgums aizpildīt:

☐ spriedums Pamatlēmuma 2008/947/TI 2. panta nozīmē jau ir pārsūtīts citai dalībvalstij

— ja izdarījāt atzīmi šajā rūtiņā, lūgums sniegt kontaktinformāciju par kompetento iestādi, kurai ir nosūtīts spriedums:

☐ lēmums par uzraudzības pasākumiem Pamatlēmuma 2009/829/TI 4. panta nozīmē jau ir nosūtīts citai dalībvalstij

— ja izdarījāt atzīmi šajā rūtiņā, lūgums sniegt kontaktinformāciju par kompetento iestādi, kurai ir nosūtīts lēmums par uzraudzības pasākumiem:

Eiropas aizsardzības rīkojuma izdevējiestādes un/vai tās pārstāvja paraksts, ar ko apstiprina rīkojuma satura pareizību:

Nosaukums/vārds:

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Datums:

Lietas numurs (ja tāds ir):

(Attiecīgā gadījumā) oficiāls zīmogs:

II PIELIKUMS

VEIDLAPA,

kas minēta 12. pantā

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVĀ 2011/99/ES (2011. GADA 13. DECEMBRIS) PAR
EIROPAS AIZSARDZĪBAS RĪKOJUMUZIŅOJUMS PAR PĀRKĀPUMU ATTIECĪBĀ UZ PASĀKUMU, KAS NOTEIKTS UZ EIROPAS AIZSARDZĪBAS
RĪKOJUMA PAMATA

Šajā veidlapā ietvertā informācija jāapstrādā, ievērojot atbilstošu konfidencialitāti

a) Ziņas par personu, kas rada apdraudējumu:

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulības vai iepriekšējais uzvārds, ja tāds ir:

Pseidonīmi, ja tādi ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Personas kods vai sociālās apdrošināšanas numurs (ja tāds ir):

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Adrese:

Kādas valodas saprot (ja tas ir zināms):

b) Ziņas par aizsargājamo personu:

Uzvārds:

Vārds(-i):

Pirmslaulības vai iepriekšējais uzvārds, ja tāds ir:

Dzimums:

Valstspiederība:

Dzimšanas datums:

Dzimšanas vieta:

Adrese:

Kādas valodas saprot (ja tas ir zināms):

c) Ziņas par Eiropas aizsardzības rīkojumu:

Rīkojums izdots (datums):

Lietas numurs (ja tāds ir):

Iestāde, kas izdevusi rīkojumu:

Oficiālais nosaukums:

Adrese:

d) Ziņas par iestādi, kas atbildīga par aizsardzības pasākuma izpildi (ja tāda ir), kuru izpildvalsts pieņēmusi saskaņā ar Eiropas aizsardzības rīkojumu:

Iestādes oficiālais nosaukums:

Kontaktpersonas vārds, uzvārds:

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Adrese:

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala kods) (numurs)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala kods) (numurs)

E-pasts:

Valodas, ko var lietot saziņai:

e) Pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas izpildes dalībvalsts kompetento iestāžu noteiktā(-o) aizlieguma(-u) vai ierobežojuma(-u) pārkāpums un/vai citi apstākļi, kuri varētu būt iemesls jebkāda turpmāka lēmuma pieņemšanai:

Pārkāpums attiecas uz šādu(-iem) aizliegumu(-iem) vai ierobežojumu(-iem) (var izdarīt atzīmi vairāk nekā vienā izvēles rūtiņā):

☐ aizliegums apmeklēt konkrētus apvidus, vietas vai noteiktas teritorijas, kur dzīvo vai ko apmeklē attiecīgā aizsargājamā persona;

☐ aizliegums vai noteikumi attiecībā uz jebkāda veida saziņu ar aizsargājamo personu, tostarp izmantojot tālruni, elektronisku vai parastu pastu, faksu vai jebkādos citus līdzekļus;

☐ aizliegums vai noteikumi attiecībā uz tuvošanos aizsargājamajai personai tuvāk par noteiktu attālumu;

☐ jebkāds cits pasākums, kas atbilst aizsardzības pasākumam, kurš ir Eiropas aizsardzības rīkojuma pamatā, un ko izpildvalsts kompetentās iestādes pieņēmušas pēc Eiropas aizsardzības rīkojuma atzīšanas.

Pārkāpuma(-u) apraksts (vieta, datums un konkrētie apstākļi):

Saskaņā ar 11. panta 2. punktu:

— pārkāpuma rezultātā izpildvalstī veiktie pasākumi:

— pārkāpuma iespējamās juridiskās sekas izpildvalstī:

Citi apstākļi, kuru rezultātā varētu tikt pieņemts jebkāds turpmāks lēmums

Apstākļu apraksts:

f) Ziņas par kontaktpersonu, ja vajadzīga papildu informācija saistībā ar pārkāpumu:

Uzvārds:

Vārds(-i):

Adrese:

Tālr. nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)

Faksa nr.: (valsts kods) (apgabala/pilsētas kods) (numurs)

E-pasts:

Valodas, ko var lietot saziņai:

Veidlapas izdevējīestādes un/vai tās pārstāvja paraksts, ar ko apliecina veidlapas satura pareizību:

Nosaukums/vārds:

Amats (amata nosaukums/dienesta pakāpe):

Datums:

(Attiecīgā gadījumā) oficiāls zīmogs: